Sag 276/86

Mohamed Belkacem
mod
Forbundsrepublikken Tyskland

Domstolens kendelse af 17. december 1986 3975

Sammendrag af kendelse

Retspleje — sager anlagt af fysiske personer eller juridiske personer mod en medlemsstat med påstand om ophævelse af afgørelser truffet af nationale retter — Domstolen ikke kompetent (Procesreglementet, art. 92, stk. 1)

DOMSTOLENS KENDELSE
17. december 1986 *

I sag 276/86,

Mohamed Belkacem, Gardes-du-Corps-Straße 10 a, Berlin, ved advokat Rupert Müller-Voss, Konstanzer Straße 55, Berlin,

sagsøger,

mod

Forbundsrepublikken Tyskland,

sagsøgt,

* Processprog: Tysk.

hvorunder der er nedlagt påstand om ophævelse dels af den kendelse, der er afsagt af Amtsgericht Charlottenburg den 30. april 1986, dels af den kendelse, der er afsagt af Kammergericht Berlin af 8. august 1986,

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene Y. Galmot, C. Kakouris, T. F. O'Higgins og F. Schockweiler, dommerne G. Bosco, T. Koopmans, O. Due, U. Evering, K. Bahlmann, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida og G. C. Rodríguez Iglesias,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: P. Heim

efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse,

afsagt følgende

KENDELSE

1 Sagsøgeren Mohamed Belkacem, der er algerisk statsborger og bor i Berlin (Vest), har ved stævning, indgået til Domstolens justitskontor den 27. oktober 1986 og registreret dér den 13. november 1986, anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland med påstand om ophævelse dels af den kendelse, der er afsagt af Amtsgericht Charlottenburg den 30. april 1986, dels af den kendelse, der er afsagt af Kammergericht Berlin den 8. august 1986.

2 Disse kendelser er blevet afsagt i en tvist mellem sagsøgeren og hans hustru, der ligeledes er algerisk statsborger, vedrørende forældremyndigheden over børnene i ægteskabet. Efter sagsøgerens opfattelse indebærer kendelserne en tilsidesættelse af forbudet mod forskelsbehandling og princippet om den frie bevægelighed for personer, der er knæsat ved EØF-traktatens artikler 7, 48 og 53.

3 Det bemærkes, at EØF-traktaten ikke indeholder en bestemmelse, hvorefter fysiske eller juridiske personer ved Domstolen kan anlægge sag mod en medlemsstat med påstand om ophævelse af afgørelser truffet af de nationale retter.

4 Da Domstolen således åbenbart ikke er kompetent til at træffe afgørelse i den anlagte sag, bør sagen i henhold til procesreglementets artikel 92, stk. 1, afvises, inden stævningen tilstilles den part, mod hvem den er udtaget.

5 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger. Sagsøgeren har tabt sagen og pålægges derfor sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Afsagt i Luxembourg den 17. december 1986.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident